

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala a Finantelor Publice
a judetului Suceava
Str. Vasile Bumbac nr.7, Suceava
Telefon/Fax: 0230/521358

DECIZIA NR. 30

din 14.04.2008

privind soluționarea contestației formulate de **Cabinet medical individual**, din localitatea Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 28.02.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava - Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr./27.02.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./28.02.2008, cu privire la contestația formulată de **C.M.I.**, cu sediul în localitatea Suceava,, județul Suceava.

C.M.I. contestă Decizia de impunere nr./24.01.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./24.01.2008, formulate de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, **privind suma delei**, reprezentând:

-lei impozit pe venit aferent anului 2003;
-lei majorări aferente impozitului pe venit pentru anul 2003;
- lei impozit pe venit aferent anului 2004, stabilit în minus;
- lei impozit pe venit aferent anului 2005, stabilit în minus;
- lei impozit pe venit aferent anului 2006, stabilit în minus.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. C.M.I., din localitatea Suceava, contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr./24.01.2008, întocmită de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, privind suma delei, reprezentând impozit pe venit din activități independente și accesorii ale acestuia.

Petentul susține că clădirea pentru care organele de inspecție fiscală au recalculat amortizarea a fost achiziționat în vederea funcționării cabinetului medical, motiv pentru care consideră că se aplică prevederile art. 24 pct. 16 din H.G. nr. 1840/2004, în vigoare începând cu data de 01.05.2005, conform căruia se poate deduce integral la calculul profitului impozabil valoarea rămasă neamortizată a clădirii la data de 01.01.2005, dată la care clădirea era folosită pentru funcționarea cabinetului medical.

Contestatorul susține că, având în vedere prevederile art. 21, pct. 16 din H.G. nr. 1840/2004, amortizarea clădirii ar trebui calculată astfel:

- regimul de amortizare utilizat conform legii: liniar pentru perioada 2003 – 2004;
- amortizare anuală pentru anii 2003 – 2004:lei;
- valoarea rămasă de amortizat:lei;
- cheltuieli cu amortizarea în anul 2005:lei.

Referitor la Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecție fiscală pentru anul 2005, petentul susține că impozitul pe profit se va calcula astfel:

- Venit brut:lei;
- Cheltuieli deductibile:lei;
- Amortizare clădire:lei;
- Venit net anual global impozabil:lei;
- Impozit recalculat:lei;
- Impozit în minus:-=lei.

Referitor la Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit de inspecție fiscală pentru anul 2006, petentul susține că nu se mai justifică modificarea deciziei inițiale, întrucât nu mai sunt cheltuieli cu amortizarea clădirii, aceasta fiind amortizată integral în anul 2005, deci nu mai există impozit în minus de lei.

Având în vedere cele prezentate, petentul solicită compensarea impozitului în minus pentru anii 2004 și 2005 cu o parte din impozitul de plată aferent anului 2003, stabilit în urma inspecției fiscale.

II. Prin Decizia de impunere nr./24.01.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./24.01.2008, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava, au stabilit în sarcina C.M.I. din localitatea Suceava un debit suplimentar în sumă delei, reprezentând impozit pe venit și accesorii ale acestuia.

În urma verificărilor efectuate la C.M.I., pentru perioada 01.01.2002 – 31.12.2006, organele fiscale au stabilit următoarele:

1. Pentru anul 2003

Contribuabilul a depus Declarație specială privind veniturile din activități independente și Declarație de venit global în care declara următoarele:

Venit brutlei

Cheltuieli deductibilelei

Pierdere –lei

Venit net anual global impozabillei

Pierdere de reportatlei

Impozit anual lei.

În urma inspecției fiscale s-au constatat următoarele:

Venit brutlei

Cheltuieli deductibilelei

Venit net lei

Venit anual global impozabil lei

Impozit anual lei

Impozit suplimentarlei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că contribuabilul a majorat cheltuielile deductibile cu suma de lei, reprezentând amortizare mijloace fixe (clădire), înregistrând toată valoarea clădirii rămasă de amortizat la sfârșitul anului 2002.

Organele fiscale au considerat că au fost încălcate prevederile art. 9 alin. 2 din Legea nr. 629/2001 de aprobare a O.G. nr. 124/1998 și ale H.G nr. 54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, motiv pentru care au acceptat la deducere suma delei, reprezentând cheltuieli cu amortizarea aferentă anului 2003 și au stabilit un venit net suplimentar în sumă delei. Astfel, pentru anul 2003 s-a diminuat pierderea în sumă delei și a rezultat un venit net în sumă delei pentru care s-a stabilit un impozit suplimentar în sumă delei.

Pentru neachitarea la termen a impozitului pe venit în sumă delei, s-au calculat obligații fiscale accesorii în sumă delei, în baza prevederilor H.G. nr. 1513/2002, H.G. nr. 784/2003 și ale art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare.

2. Pentru anul 2004

Contribuabilul a depus Declarație specială privind veniturile realizate în care declară următoarele:

Venit brutlei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net lei
Venit anual global lei
Impozit anual lei.

În urma inspecției fiscale s-au constatat următoarele:

Venit brutlei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net lei
Venit anual global lei
Impozit anual lei.

Organele de control au acordat deducere pentru suma delei, reprezentând amortizarea clădirii aferentă anului 2004, în baza art. 49 lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, rezultând astfel o diminuare a venitului net cu suma delei și a impozitului pe venit cu suma de lei.

3. Pentru anul 2005

Contribuabilul a depus Declarația specială privind veniturile realizate în care a declarat următoarele:

Venit brutlei
Cheltuieli deductibilelei
Venit net anual global impozabil lei
Impozit anuallei

În urma inspecției fiscale s-au stabilit următoarele:

Venit brutlei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net lei
Impozit anual lei
Impozit în minus – lei.

Organele de control au acordat deductibilitatea pentru suma delei reprezentând amortizare clădire pentru anul 2005, în baza prevederilor art. 49 lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. S-a diminuat astfel venitul net cu suma delei și impozitul pe profit cu suma de lei.

4. Pentru anul 2006

Contribuabilul a depus Declarație specială privind veniturile realizate în care declară următoarele:

Venit brut lei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net anual lei

Impozit anual lei.

În urma inspecției fiscale, s-au stabilit următoarele:

Venit brut lei

Cheltuieli deductibile lei

Venit net lei

Impozit anual lei

Impozit în minus – lei.

Organele de control au acordat deductibilitatea pentru suma delei, reprezentând amortizare clădire pentru anul 2005, în baza prevederilor art. 49 lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. S-a diminuat astfel venitul net cu suma delei și impozitul pe profit cu suma de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la impozitul pe venit aferent anului 2003, în sumă delei, stabilit prin Decizia de impunere nr./24.01.2008, cauza supusă soluționării este dacă măsura organelor fiscale de neadmitere la deducere a cheltuielilor în sumă delei, este legală în condițiile în care petenul a înregistrat integral pe cheltuieli în anul 2003 valoarea clădirii rămasă de amortizat la sfârșitul anului 2002.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, s-a constatat că petenul a majorat cheltuielile deductibile cu suma delei, reprezentând amortizare mijloace fixe (clădire), contribuabilul înregistrând pe cheltuieli deductibile în anul 2003, toată valoarea clădirii rămasă de amortizat la sfârșitul anului 2002.

Organele fiscale au considerat că au fost încălcate prevederile art. 9 alin. 2 din Legea nr. 629/2001 de aprobare a O.G. nr. 124/1998 și ale H.G nr. 54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, motiv pentru care au acceptat la deducere suma delei, reprezentând cheltuieli cu amortizarea aferentă anului 2003 și au stabilit un venit net suplimentar în sumă delei. Astfel, pentru anul 2003 s-a diminuat pierderea în sumă delei și a rezultat un venit net în sumă delei, pentru care s-a stabilit un impozit suplimentar în sumă delei.

În drept, referitor la deductibilitatea cheltuielilor cu investițiile în cazul cabinetelor medicale, sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

❖ **Art. 1 pct. 7** din Legea nr. 629/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, în vigoare începând cu data de 16.11.2001, unde se precizează:

ART. 1

7. La articolul 9 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

"(2) Cheltuielile efectuate pentru perfecționare continuă, investiții, dotări și alte utilități necesare înființării și funcționării cabinetelor medicale, organizate în forma prevăzută la art. 1 alin. (3) și la art. 14 alin. (1), se scad din veniturile realizate."

- ❖ Începând cu data de 01.01.2003, intră în vigoare Legea nr. 493/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, care abrogă prevederile art. 1 pct. 7 din Legea nr. 629/2001:

46. Articolul 85 va avea următorul cuprins:

"ART. 85

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

[...]

o) prevederile art. I pct. 7 din Legea nr. 629/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 noiembrie 2001;"

- ❖ **Art. 24 lit. 16** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu data de 01.01.2004, prevede:

ART. 24

„Amortizarea fiscală

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol."

Din textele de lege citate mai sus rezultă că prevederea legală conform căreia cheltuielile efectuate pentru perfecționare continuă, investiții, dotări și alte utilități necesare înființării și funcționării cabinetelor medicale, se scad din veniturile realizate, a fost abrogată începând cu data de 01.01.2003, fiind reintrodu-să prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu data de 01.01.2004.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petentul a înregistrat pe cheltuială deductibilă, în anul 2003, întreaga valoare a clădirii achiziționată și pusă în funcțiune în anul 2002, rămasă neamortizată la sfârșitul anului 2002.

Din cele prezentate mai sus, rezultă că în anul 2003, în care petentul a înregistrat pe cheltuieli deductibile valoarea clădirii rămasă neamortizată la sfârșitul anului 2002, articolul de lege care prevedea acest drept, era abrogat, în consecință operațiunea petentului nu are suport legal.

Prin contestația formulată petentul susține că la recalcularea amortizării organele de control ar fi trebuit să țină seama de prevederile art. 21 pct. 16 din H.G. nr. 1840/28.10.2004, aplicabil de la 01.01.2005, conform căruia „*Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcțiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.*”

Referitor la susținerea petentului facem precizarea că articolul citat nu este din H.G. nr. 1840/28.10.2004, ci din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 24, alin. 16, în vigoare de la data de 01.04.2004.

Începând cu data de 28.10.2004, intră în vigoare prevederile H.G. nr. 1840/2004 pentru modificarea și completarea [Normelor metodologice](#) de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, care la punctul 71³, face următoarele precizări:

„Norme metodologice:

71³. Intră sub incidența prevederilor art. 24 alin. (16) din Codul fiscal mijloacele fixe amortizabile care sunt destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale și sunt certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, potrivit prevederilor Legii protecției muncii nr. 90/1996, republicată.”

Conform art. 24 alin. 16 din Legea nr. 571/2003, contribuabilii pot deduce integral la calculul profitului impozabil valoarea mijloacelor fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale, precum și înființării și funcționării cabinetelor medicale, la data punerii în funcțiune a acestora.

Normele de aplicare ale Codului Fiscal precizează că sub incidența articolului 24 alin. 16 intră mijloacele fixe amortizabile care sunt destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale și sunt certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Prin contestația formulată, petentul susține că, având în vedere prevederile H.G. 1840/2004, ar fi avut dreptul de a înregistra integral pe cheltuieli deductibile în anul 2005, valoarea clădirii rămasă neamortizată la sfârșitul anului 2004.

Susținerea petentului nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că, pe de o parte, Codul fiscal prevede posibilitatea contribuabilului de a înregistra integral pe cheltuieli deductibile contravaloarea mijloacelor fixe achiziționate la data punerii în funcțiune a acestora, iar în anul 2005, clădirea în cauză era deja în funcțiune. Pe de altă parte, prin H.G. 1840/2004,

se precizează că această prevedere se aplică doar în cazul mijloacelor fixe amortizabile care sunt destinate prevenirii accidentelor de muncă și bolilor profesionale și sunt certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, ori clădirile nu se încadrează în această categorie.

Din cele prezentate mai sus rezultă că petentul nu avea dreptul de a înregistra integral pe cheltuieli deductibile valoarea clădirii rămasă neamortizată la sfârșitul anului 2005.

Pentru considerentele prezentate mai sus și având în vedere prevederile legale incidente speței, rezultă că măsura organelor de control de a respinge la deducere cheltuiala în sumă delei, reprezentând valoarea clădirii rămasă neamortizată la sfârșitul anului 2002, este legală, motiv pentru care urmează a se **respinge** contestația privind impozitul pe venit în sumă delei, ca neîntemeiată.

2. Referitor la suma de lei, reprezentând impozit pe venit aferent anilor 2004, 2005 și 2006, stabilit în minus, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care, contribuabilul nu a fost lezat în drepturile sale.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, în baza Raportului de inspecție fiscală nr./24.01.2008, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere nr./24.01.2008, prin care s-a stabilit un impozit pe venit de regularizat în minus în sumă totală de lei, din care lei impozit pe venit stabilit în minus aferent anului 2004, lei impozit pe venit stabilit în minus aferent anului 2005 și lei impozit pe venit stabilit în minus aferent anului 2006.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 205 alin. 2** și ale **art. 187** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și ale **pct. 13.1** din O.M.F.P. nr. 519 din 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 205

„(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

ART. 217

„Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

„13.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia de impunere nr./24.01.2008 s-a stabilit un impozit pe venit în minus în sumă de lei pentru anul 2004, lei pentru anul 2005 și lei pentru anul 2006.

Din cele prezentate mai sus rezultă că, prin Decizia de impunere nr./24.01.2008 nu s-au stabilit obligații de plată în sarcina petentului pentru anii 2004, 2005 și 2006, suma totală de lei reprezentând diferență de impozit de încasat, motiv pentru care se consideră că petentul **nu a fost lezat în drepturile sale**, contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr./24.01.2008, privind suma de lei urmând a fi **respinsă ca lipsită de interes**.

3. Referitor la majorările de întârziere în sumă delei, aferente impozitului pe venit pentru anul 2003, cauza supusă soluționării este dacă petentul datorează această sumă în condițiile în care pentru debitul care a generat aceste majorări, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată.

În fapt, prin Decizia de impunere nr./24.01.2008, ce face obiectul contestației, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă totală delei, aferente impozitului pe venit pentru anul 2003, calculate pentru perioada 01.02.2005 – 18.01.2007.

În drept, pentru perioada ce face obiectul actului contestat, sunt aplicabile următoarele acte normative:

- ❖ începând cu 1.01.2004, **art. 114, 115 și 120** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„ART. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

ART. 115

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței

impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;[...]

ART. 120

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea nr. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Începând cu data de 01.01.2006, sunt aplicabile prevederile **art. 3 din Legea nr. 210/2005** privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

ART. 3

„Începând cu data de 1 ianuarie 2006, art. 115 din Codul de procedură fiscală se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 115

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că pentru creanțele fiscale datorate și neachitate în termen, contribuabilii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Având în vedere că pentru debitele în sumă totală delei, care au generat obligațiile fiscale accesorii, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată și având în vedere principiul de drept "*accessorium sequitur principale*", accesoriul urmează principalul, urmează **să se respingă** ca neîntemeiată și contestația pentru obligațiile fiscale accesorii aferente în sumă delei.

4. Referitor la solicitarea contestatorului de compensare a impozitului stabilit în minus pentru anii 2004 și 2005 cu o parte din impozitul stabilit suplimentar pentru anul 2003, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, prin Biroul Soluționare Contestații se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere.

În fapt, prin contestația depusă sub numărul 4902/17.03.2008, în completarea contestației inițiale înregistrată sub nr./28.02.2008, C.M.I. solicită compensarea impozitului stabilit în minus pentru anii 2004 și 2005 cu impozitul stabilit suplimentar de către organele de inspecție fiscală aferent anului 2003.

În drept, sunt incidente prevederile:

- **art. 209 alin. 1** din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 209

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;”

- **Pct. 9.8** din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„9.8. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia”.

În conformitate cu prevederile legale citate mai sus, Biroul de Soluționare Contestații are competență în soluționarea contestațiilor depuse împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală, iar în cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor

competente de către organul învestit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia.

Având în vedere prevederile legale menționate, Biroul Soluționare Contestații nu se poate investi cu rezolvarea solicitării depuse de C.M.I., fapt pentru care se **va transmite** dosarul pentru acest capăt de cerere organelor competente.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 1 pct. 7 din Legea nr. 629/2001 pentru aprobarea O.G. nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, Legea nr. 493/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, art. 24 lit. 16 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, punctul 71³ din H.G. nr. 1840/2004 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, art. 114, 115, 116, 205 alin. 2, 209 alin. 1 și ale art. 187 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și ale pct. 9.8 și 13.1 din O.M.F.P. nr. 519 din 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE:

1. Respingerea contestației formulate de **C.M.I.**, împotriva Deciziei de impunere nr./24.01.2008, **privind suma de lei**, reprezentând:

-lei impozit pe venit aferent anului 2003;
-lei majorări aferente impozitului pe venit pentru anul 2003, **ca neîntemeiată;**

2. Respingerea contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr./24.01.2008, privind impozitul pe venit stabilit în minus **în sumă de lei**, **ca lipsită de interes;**

3. Transmiterea contestației pentru capătul de cerere privind **compensarea diferenței de impozit pe venit stabilit în plus aferent anului 2003 cu impozitul stabilit în minus pentru anii 2004 și 2005**, Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava, pentru a remite răspuns contestatorului conform procedurii legale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.